

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 144

din 26.02.2014

Dosar nr.: 608/2013

Petiția nr.: 5299/12.08.2013

Petent: RD, BG, CM, GSI, BSD, MA

Reclamat: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor

Obiect: diferențe nejustificate, discriminatorii, între cuantumul indemnizației brute lunare și a sporurilor convenite petenților față de cele ale celorlalți procurori aflați în aceleași condiții de vechime prin aplicarea legii nr. 284/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. RD

1.1.2. BG

1.1.3. CM

1.1.4. GSI

1.1.5. BSD

1.1.6. MA

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor

1.2.2. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea

1.2.3. Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petenților vizează diferențele nejustificate, discriminatorii, între cuantumul indemnizației brute lunare și a sporurilor convenite lor față de cele ale celorlalți procurori aflați în aceleași condiții de vechime prin aplicarea legii nr. 284/2010. Petenții consideră discriminatoriu faptul că nu beneficiază de același cuantum al indemnizației brute lunare și aceleași sporuri convenite așa ca ceilalți procurori.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.11.2013, prin adresa nr. 5299/07.10.2013, Colegiul director ridicând din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului. Petentul a fost absent la audiere.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții arată că au formulat o cerere de chemare în judecată a părților (potrivit art. 27 din OUG nr. 137/2000 pe care au adresat-o instanței de drept comun și care nu împiedică sesizarea separată a Consiliului național privind combaterea discriminării-așa cum se arată și în decizia nr. 5211/07.12.2012 a ICCJ)) prin care au solicitat să se constate existența unei diferențe nejustificate, discriminatorii, între cuantumul indemnizației brute lunare și a sporurilor convenite reclamantilor față de ale celorlalți procurori aflați în aceleași condiții de vechime în funcție și vechime în muncă, dobândite anterior datei de 31.12.2010 și să se stabilească cuantumul indemnizației brute lunare precum și cuantumul sporurilor pentru risc și confidențialitate și al sporului pentru condiții deosebite de muncă convenite petenților la fel cu cele ale celorlalți procurori.

4.1.2. Plin cererile deduse judecării, s-a solicitat ca urmare a încălcării principiului nediscriminării constatarea existenței unei diferențe discriminatorii între cuantumul indemnizației brute lunare și a sporurilor convenite față de ale celorlalți procurori cu același grad de parchet aflați în aceleași condiții de vechime în funcție și vechime în muncă dobândite anterior datei de 31.12.2010, precum și stabilirea cuantumului indemnizației brute lunare, a cuantumului sporurilor pentru risc și confidențialitate și al sporului pentru condiții deosebite de muncă convenite la același nivel cu al celorlalți procurori cu același grad de parchet având aceiași vechime în funcție și în muncă și obligarea părților începând cu data la care au trecut în tranșa superioară de vechime în funcție și pentru viitor, la plata acestor diferențe

4.1.3. În aplicarea noilor dispoziții legale, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a emis ordinele de salarizare, prin care s-a procedat la reîncadrarea în clasa de salarizare în raport de vechimea în funcție și gradația pentru vechimea în muncă, aferente funcției, potrivit art. 8 alin. 2 și art. 9 alin. 1 din Anexa VI la Legea nr. 284/2010 - cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și art. 1 alin. 1 și 2, art. 12 alin. 2 și art. 2 al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 283/2011. Anterior datei de 1 ianuarie 2011, potrivit prevederilor art. 5 alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, în situația în care personalul a îndeplinit condițiile pentru trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție și/sau în muncă, s-a acordat tranșa corespunzătoare vechimii prin aplicarea procentului de 5, 10, 15, 20, 25 sau 30% la salariul de bază din luna decembrie 2009. Potrivit art. 4 alin. 3 din Legea nr. 285/2010 personalul plătit din fonduri publice se reîncadrează, începând cu 1 ianuarie 2011, pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de legea-cadru, în raport cu funcția, vechimea, gradul și treapta avute de persoana reîncadrată la 31 decembrie 2010.

4.1.4. În anul 2011, modalitatea de calcul a drepturilor salariale convenite în ipoteza menționată a fost diferită, legiuitorul reglementând în art. 6 alin. 1 și 3 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice împrejurarea că trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție sau în muncă se concretizează prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii dobândite, pentru fiecare clasă acordându-se o majorare cu 2,5% a indemnizației de

încadrare brute lunare, iar în anul 2012, dispoziția sus enunțată este menținută prin art. 6 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 283/2011. În plus, alin. 2 al articolului sus menționat prevede că în anul 2012, prevederile alin. 1 se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale Justiție. Totodată, potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal - bugetare, prevederile art. 6 din Legea nr. 283/2011 se aplică și în anul 2013. Succesiunea în timp a modalităților diferite de calcul a drepturilor salariale, în ipoteza trecerii la o altă tranșă de vechime în funcție sau în muncă a determinat, inevitabil, apariția unor diferențe salariale între procurori care au aceeași vechime în muncă sau în funcție, fiind însă diferită data de la care s-a născut dreptul de a beneficia de majorări salariale. Din înscrisurile depuse în probațiune de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor sub nr. 1562 din 20.05.2013 și anexele 1 și 2 și 3 din adresa nr. 800/DEFA/X.1/2013 emise de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, a reieșit ca exista o diferență între calculul efectuat pentru un procuror în tranșa de vechime în funcție între 3-5 ani înainte de 31.12.2010 și un procuror ce a trecut în tranșa de vechime în funcție între 3-5 ani după data de 31.12.2010. .

4.1.5. Aceste diferențe se explică prin mecanismul diferit de calcul prevăzut în cele două acte normative succesive respectiv O.U.G. nr. 1/2010 și Legea nr. 285/2010, care face referire la principiile instituite prin Legea nr. 284/2010. Astfel, dacă în anul 2010 trecerea la o altă tranșă de vechime în funcție echivala cu o majorare cu 5% a indemnizației lunare de încadrare, de la 1 ianuarie 2011, aceeași trecere presupune un plus de o clasă de salarizare, echivalentul doar a 2,5% din indemnizația lunară de încadrare. Dacă în cazul trecerii la o altă tranșă de vechime în funcție pierderea este evidentă în 2011 față de 2010, urmare a limitării, prin lege, la o clasă de salarizare suplimentară 2,5% față de 5%, cât se aplica până la 1 ianuarie 2011, situația este diferită în cazul vechimii în muncă, îndeosebi la nivelele inferioare ale grilei de salarizare. În concluzie, trecerea la o nouă modalitate a sistemului de salarizare, bazată pe clase de salarizare prin intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2011 ale Legii nr. 284/2010, a avut repercusiuni și asupra cuantumului drepturilor salariale de care beneficiază procurorii aflați în situații similare. Diferența dintre indemnizația unui procuror care la data de 1 ianuarie 2011 a fost reîncadrat într-o anumită clasă de salarizare în funcție de vechimea în muncă și vechimea în funcție, avute până la această dată, și cea a altui procuror care trece în aceeași clasă de salarizare cu primul, dar, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, rezultă din modul de calcul al indemnizației, stabilit de lege în anul 2011, în temeiul Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, s-a realizat o altă reîncadrare a personalului din sistemul bugetar. Dacă până la data de 1 ianuarie 2011 trecerea într-o nouă tranșă de vechime în muncă și în funcție presupunea aplicarea unor procente cuprinse între 5% - 25% pentru vechimea în muncă și a unor procente cuprinse între 10% - 30% pentru vechimea în funcție, corespunzătoare tranșelor de vechime în funcție, cuprinse între 3-5 ani, 5-10 ani, 15 - 20 ani și peste 20 de ani, la indemnizația de încadrare brută lunară, după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010 - Lege - cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, la data de 1 ianuarie 2011, odată cu reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice conform art. 4 alin. 3 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, trecerea la o nouă tranșă de vechime în funcție și o nouă gradație, vechime în muncă presupune aplicarea la indemnizația de

încadrare brută lunară avută anterior, la data de 31 decembrie 2010, a unui procent de 2,5% pentru fiecare clasă de salarizare succesivă, art. 10 alin 5 din Legea cadru nr. 284/2010, cuantumurile sporurilor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și pentru confidențialitate, precum și cuantumul sporului pentru condiții deosebite, rămânând neschimbate la nivelul datei de 31 decembrie 2010, art. 1 alin. 3 din Legea nr. 285/2010.

4.1.6. Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, aprobate prin Ordinul 42/77/2011 publicat în Monitorul Oficial nr. 48/19.01.2010, prevăd că începând cu 1 ianuarie 2011, personalul din sistemul justiției se reîncadrează pe clasele de salarizare, pe funcțiile, gradele și gradațiile prevăzute în Legea-cadru nr. 284/2010, în raport cu funcția, gradul/treapta profesional/profesională, vechimea avute de persoana respectivă la data 31 decembrie 2010. În aplicarea art. 3 alin. 3 din cap. VIII al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010, pentru funcțiile unde s-au eliminat grade sau trepte profesionale, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2010 își păstrează gradul sau treapta obținut/obținută anterior intrării în vigoare a legii și drepturile salariale aferente acestora, fiind reîncadrat pe clasa de salarizare corespunzătoare aceluiași grad avut la 31 decembrie 2010. Astfel, eventualele consecințe inechitabile ce decurg din aplicarea normei legale, în forma în care a fost edictată, nu pot avea efecte asupra legalității și nu pot justifica admiterea pretențiilor deduse judecătii

4.1.7. Instanța de fond a reținut ca nu sunt aplicabile dispozițiile art. 2 alin. 2 din O.G nr. 137/2000, republicată, potrivit cu care „sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre, care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare” și a respins cererile ca fiind neîntemeiate. Împotriva acestei sentințe civile s-a declarat recurs în data de 24.07.2013, care se afla în curs de soluționare. Petenții înțeleg pe aceasta cale să se adreseze și instituției CNCD prin prezenta sesizare întemeiată pe dispoz. art. 20 din Og nr. 137/2000. Mai arată ca sesizarea este formulată în termenul de 1 an de zile de la momentul la care am luat act de săvârșirea ei, fiind respectată și condiția prev. de art. 20 alin. 1 din Og nr. 137/2000. Petenții nu sunt nemulțumiți de modul de stabilire a drepturilor salariale, ci de inechitatea creată de legiuitor prin Legea 284/2010, și care nu poate fi înlăturată decât pe cale judecătorească, fiind pur și simplu un litigiu de muncă în care instanța de judecată este chemată să aplice în cauză alte texte legale, deja expuse și nu să verifice modul în care s-a făcut stabilirea drepturilor salariale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petenții consideră discriminatorii diferențele nejustificate între cuantumul indemnizației brute lunare și a sporurilor convenite lor față de cele ale celorlalți procurori aflați în aceleași condiții de vechime prin aplicarea legii nr. 284/2010.

5.2.1. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum

este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.2. Astfel, Colegiul constată că, în esență, petenții invocă vătămarea drepturilor lor prin calcularea greșită a indemnizației brute lunare și a sporurilor cuvenite prin modul de aplicare a legii nr. 284/2010. Consiliul este chemat astfel să se pronunțe cu privire la modul de aplicare a prevederilor Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petenților, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.2.3. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față. Colegiul director apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative sau a modului de aplicare a acestora, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA– Membru

CAZACU IOANA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Motivele de fapt și de drept redactate C.I.
Tehnoredactat D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.